

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Tűzvédelmi paragrafusok**

1. A tőke szorítása

Kővári Klára

Dr. Balog Henrik jéghideg pillantása végigsöpört a sötét kapualjon, ahol Fekete Zoltán tehetetlenül szorongatta a hatósági jegyzőkönyvet. Az ügyvéd pontosan látta a közös képviselő szemében a bénító félelmet; a negyvennyolc órás ultimátum tökéletes időzítés volt a saját terveihez.

- A törvény kíméletlen, Zoltán, de a tőke mindig rugalmas - lépett közelebb Henrik, s hangja baljósan visszhangzott a nedves falak között. - Szavaztassa meg a rendkívüli közgyűlésen a felújítási alap azonnali, háromszoros megemelését. Aki nem tudja kifizetni a rá eső milliós tételt, annak szívesen nyújtok áthidaló kölcsönt... a lakása fedezete mellett.

A harmadik emeleti gangon Molnár Máté és Horváth Bianka egymásba kapaszkodva hallgatták a lent folyó egyezkedést. Máté kimerült arca sápadt volt a folyamatos éjszakázástól; tudta, hogy a felhalmozott hitelek miatt egyetlen plusz forint fizetési kötelezettség is végleg romba dönti a közös jövőjüket.

Az első emelet félhomályában Erzsébet néni résnyire nyitott ajtója mögött elakadt a lélegzet. A ház csapdába esett, s miközben Fekete Zoltán remegő kézzel bölintett a kényszerű szövetségre, Balog Henrik ajkán halvány, elégedett mosoly jelent meg. Az időzítő elindult.

2. A rendelő zárt ajtajánál

Imre Cső

Erika eltorzult arccal, reszkető kézzel rántotta maga után a földszinti magánrendelő opálüveges ajtaját. A karján szorosan tartotta a pólyába bugyolált csecsemőt, a táskájából pedig kilógtak a kórházi zárójelentések papírai. Bálint léptei dübörögtek a lépcsőház kőburkolatán, ahogy tehetetlen dühvel rohant a nő nyomában, de mielőtt elérhette volna a kilincset, a hűvös üveg túloldalán elfordult a kulcs. A fém kattanása kíméletlen falat húzott közéjük.

- Nyisd ki, doki, ne csináld a műsort! - dörömbölt Bálint a tejüvegre szorítva az öklét. Az izzadság égette a szemét, a folyosó fojtogató csendjében a saját szívverése

visszhangzott. Odakintről, a szuterén felől a Miri Csemege halk zümmögése szűrődött fel, miközben Fekete Zoltán kimért léptei jelezték, hogy a közös képviselő épp az udvart ellenőrzi.

Az ajtó mögött felkattant egy öngyújtó, majd Dr. Szabó András rekedtes, másnapos hangja törte meg a feszültséget. Az orvos nem nyitotta ki a zárat, csak a homályos üvegnek támaszkodott belülről.

– Nyugodj meg, Bálint. Erika és a gyerek bent vannak, biztonságban – mondta szinte suttogva, de a szavaiban ott bujkált a hideg kalkuláció. – De beszéljünk a prioritásokról. Balog Henrik holnapig adott haladékot a kártyaadósságomra. A végrehajtó ügyvéd nem viccel. Ha nem szerzel nekem pénzt, hogy kifizessem, kénytelen leszek pénzzé tenni a tudásomat.

– Zsarolsz, te szerencsétlen alkoholista? – sziszegte Bálint, arcán kigúvadtak az erek.

– Csupán üzletelünk – felelte Szabó egy halk köhögés kíséretében. – Vagy előteremted az összeget, vagy még ma este odaadom a papírokat Encinek és Erzsi néninek. Képzeld el, mit szól majd a ház, ha megtudják, milyen mintaszerű apuka bújik meg a biztonsági őr egyenruhája mögött.

3. Tűzvédelmi paragrafusok

Kata Szikra

Dániel zárat kattánó ajtajának visszhangja még ki sem hunyt a fordulóban, amikor a negyedik emelet felől kimért, nehéz léptek kopogtak lefelé a műkö lépcsőfokokon. Fekete Zoltán érkezett, kezében a megszokott, keményfedeles csíptetős mappájával. A közös képviselő jéghideg tekintete azonnal megtalálta a másodiki folyosórészen lerakott, félig kinyílt kartondobozt és Máté átizzadt futártáskáját, amit a fiú a korlátnak támasztott.

– Molnár úr – csendült Fekete Zoltán metsző, száraz hangja, amelyben nem volt helye elnézésnek. – A tűzvédelmi szabályzat Tizenkettes pontja világosan tiltja a menekülési útvonalak eltorlaszolását. Kétszáz literes űrtartalom felett a folyosón tárolt csomag rendkívüli bírságot von maga után.

Máté kimerült, riadt arccal nyúlt a táskája után. Sablonos bocsánatkérése fennakadt a torkán, miközben Erika a nyitott ajtó mögül, feszült csendben figyelte a jelenetet. Fekete

úr nem várt válaszra: teátrális mozdulattal tépett le egy sárga, öntapadós figyelmeztető cédulát a mappájáról, és kíméletlenül rásimította a vakolatra, épp a lépcsőházi kapcsoló mellé.

A feszült csendet a szuterén felől érkező kávéillat törte meg. Székely Ricsi bukkant fel a fordulóban, hóna alatt egy bontatlan karton osztrák pörköléssel.

- Nyugi, Zoltán bá, nem ég a ház! Inkább igyon egy jó feketét, ezt most hoztam a határról - villantotta rá gúnyos mosolyát, de a közös képviselő egyetlen szigorú szempillantással hűtötte le a próbálkozást. Zoltán elégedetten végigsimította a frissen felragasztott papírt, majd szótlanul folytatta az útját lefelé, mintha a szabályok pusztá betartatása tartaná még össze a Vászoly utca 6. roskadozó falait.